Anul al 58-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL { În România 3 lei. În străinătate 6 lei.
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 335 Marţi 9 Decembrie 1941
8 Pagini

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

BIBLIOTECA CENTRALĂ a „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ŢARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei UNIV.-SPORT 500 lei

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

RĂSPUNSUL GUVERNULUI ROMÂN LA ULTIMATUMUL ENGLEZ

D. prof. Mihai Antonescu, vice-preşedinte şi preşedinte ad-interim al consiliului de miniştri, a avut eri la amiază o conferinţă cu reprezentanţii presei, cărora le-a adus la cunoştinţă atât comunicarea cu caracter ultimativ a guvernului Marei Britanii, cât şi nota de răspuns a guvernului regal român.

După aceia d. preşedinte ad-interim al consiliului a dat citire declaraţiilor d-lui Mareşal Antonescu, Conducătorul Statului.

TEXTUL COMUNICARII ULTIMATIVE ENGLEZE DIN 30 NOEMBRIE 1941

Guvernul Regal Român a primit prin intermediul Legaţiunei Statelor Unite următoarea comunicare ultimativă din partea Guvernului Marei Britanii:

Guvernul Român duce, de multe luni, operaţii militare agresive pe teritoriul Uniunei Republicelor Socialiste Sovietice, aliata Marei Britanii, în cea mai strânsă colaborare cu Germania, luând astfel parte la războiul general european şi aducând astfel o contribuţie însemnată la sforţarea militară germană. In aceste împrejurări. Guvernul Majestăţii Sale Britanice se vede nevoit să înştiinţeze Guvernul Român că, dacă până la 5 Decemvrie Guvernul Român nu va fi oprit operaţiile militare şi încetat orice participare activă la ostilităţi, Guvernul Majestăţii Sale nu va avea nici o altă alegere decât de a declara existenţa unei stări de război între cele două ţări.

30 Noembrie 1941.

Textul notei române de răspuns la ultimatumul englez

Iată şi răspunsul guvernului român la ultimatumul britanic:

Guvernul Regal Român a luat cunoştinţă de comunicarea pe care Guvernul Majestăţii Sale Britanice i-a făcut-o prin mijlocirea legaţiunei Statelor Unite ale Americei.

In faţa situaţiei creiate prin această notă, Guvernul Român se vede obligat să facă următoarele constatări:

„In lunie 1940 România a fost victima unei grave agresiuni din partea U. R. S. S.

Dispreţuind regulele Dreptului Ginţilor, drepturile istorice şi de liberă determinare ca şi obligaţiile convenţionale formal asumate prin actele din 9 Februarie 1929 şi 3 Iulie 1933, guvernul U. R. S. S. a ocupat Basarabia, Bucovina şi regiunea Herţa a Moldovei.

Mai grav decât atât — şi acest lucru guvernul Regal Român ţine să-l declare făţiş — U. R. S. S. este principala vinovată a unor schimbări teritoriale şi pe alte graniţe româneşti pe cari a trebuit să le sufere România din pricina agresiunii sovietice.

Toate actele de neutralitate, neagresiune şi recunoaştere de drepturi făcute României de U. R. S. S. între 1929 şi 1940 nu apar astfel decât ca mijloace de disimulare a unor scopuri de expansiune şi de usurpare împotriva României, U. R. S. S. folosind cel dintâi prilej a unor situaţii internaţionale, complexe şi grele, pentru a deslănţui nu numai acţiunea sa de invazie, dar a creia României grave condiţii din care avea de ales între prăbuşirea totală şi anarhizarea Sud-Estului european şi între acceptarea vremelnică a unei stări de uzurpaţiune.

După ce agresiunea U. R. S. S. şi-a atins primele obiective, provocaţiunile guvernului sovietic n'au încetat, mărturisind astfel voinţa sa de a-şi continua politica de expansiune şi cotropire.

Amintim:

1. Ocupaţia brutală a patru ostroave pe Dunăre în toamna anului 1940.

2. Incidentele zilnice de frontieră şi încercarea continuă de a schimba prin forţă linia de frontieră.

3. Tendinţa de a controla întreg traficul Dunării maritime;

4. Incercarea de a pătrunde prin forţă cu vase fluviale în apele româneşti în Ianuarie 1941;

5. Incursiuni neîncetate ale aviaţiei ruseşti care în lunile Aprilie-Iunie însemnau 2—7 survoluri zilnice cu toate protestele României, dovedind astfel pregătirea unor acţiuni militare împotriva României;

6. Concentrarea masivă de forţe militare colosale la frontiera de Nord şi Sud-Est a României, cu dispozitive operative şi permanente incidente provocate de unităţi de recunoaştere.

Forţele militare sovietice concentrate pe frontiera română însumau 30 divizii de infanterie, 8 divizii de cavalerie şi 14 brigăzi motorizate;

7. Incercările comisarului Molotov de a mina securitatea României şi mărturisirea scopurilor ruse de expansiune făcute deschis şi prin acte evidente faţă de oameni de Stat străini;

8. In acest timp Basarabia şi Bucovina erau supuse unui regim de distrugere organizată, zeci de mii de oameni suprimaţi sau închişi, sute de mii de Români trimişi în Siberia; astfel că populaţia unor centre ca Chişinău a fost considerabil redusă.

In faţa acestei situaţii grave şi sub presiunea celei mai evidente primejdii a numeroaselor divizii concentrate la frontieră, România a pornit la 22 Iunie 1941 o acţiune militară pentru a-şi apăra fiinţa naţională în contra agresiunei care ameninţa să continue şi a-şi redobândi drepturile usurpate.

Guvernul Regal Român este ferm convins că acţiunea sa militară era singura cale prin care putea să-şi asigure salvarea împotriva vizibilei ameninţări ruseşti, noua agresiune rusă fiind iminentă, aşa cum cele mai obiective şi categorice constatări, de mai târziu au putut să confirme.

Pentru a-şi apăra fiinţa naţională, pentru a-şi redobândi drepturile şi a apăra ordinea şi civilizaţia Sud-Estului, România nu avea nici o altă cale decât de a lupta alături de Marea Putere care s'a angajat în această luptă istorică de apărare a civilizaţiei europene şi de stăvilire a invaziei ce se pregătea împotriva României şi Finlandei întâi, împotriva întregei Europei apoi.

Astfel angajată, România respectă legile de onoare ale războiului.

La 22 Iunie, Marea Britanie nu era aliata U. R. S. S. Totuşi la 30 Noembrie 1941 Marea Britanie consideră că România ar întreprinde acte de agresiune împotriva Rusiei, aliata Marei Britanii.

România n'a întreprins şi nu întreprinde acte de agresiune.

Acţiunea militară a României a fost o acţiune de legitimă apărare în faţa agresiunei ruse începută în 1940 şi ale cărei etape urmau să continue; iar operaţiunile militare pentru curăţarea frontierei, pentru suprimarea centrului militar sovietic Odesa, care, dela 45 km. de limanul Nistrului constituia un focar de veşnică ameninţare, după cum Crimeea constituia centrul aviatic de veşnică primejduire a teritoriului şi petrolului românesc, aceste operaţii sunt acte militare naturale ale unui front născut din agresiunea rusă şi pe care, în interesul conservării sale, România trebuia să le săvârşească pentru a-şi asigura o zonă de linişte.

Guvernul Român îşi face datoria de a reaminti Guvernului Majestăţii Sale:

1. Că prin convenţia din 28 Octombrie 1920, dela Paris, Marea Britanie a declarat „graniţele fixate prin prezentul tratat ca şi suveranitatea României asupra teritoriilor care sunt prevăzute într'însul nu vor putea fi puse în discuţie..."

2. O seamă de instrumente internaţionale între 1920 şi 1939 comportau obligaţia de respect solidar al frontierelor.

3. Declaraţia Marei Britanii de garanţie din 13 Aprilie 1939 prevedea: „In cazul unei acţiuni care ar ameninţa precis independenţa României" — etc. etc. Guvernul Majestăţii Sale Britanice se obligă să-i dea tot sprijinul.

Cu toate acestea, când la data de 26 Iunie 1940, U. R. S. S. a făcut publică voinţa sa de agresiune, executată în zilele următoare, Guvernul Majestăţii Sale Britanice nu a făcut nici un act de apărare şi de respectare a garanţiei date României.

Guvernul Regal Român amintind Guvernului Majestăţii Sale Britanice cumplitele suferinţe şi ameninţări, usurpări şi ocupaţii pe care le-au suferit Românii începând cu veacul al XVIII de la vecinii lor dela Răsărit şi poziţia sănătoasă anti-comunistă pe care a avut-o România în ultimele două decenii, apărând încă dela 1919 Sud-Estul de primejdia desordinei sociale şi a invaziei, Guvernul Român îşi face datoria de a aminti Guvernului Majestăţii Sale Britanice că această atitudine a găsit în trecut perfecta înţelegere a Marei Britanii.

Mărturia acestei înţelegeri se găseşte în numeroase declaraţii făcute de oamenii de Stat englezi între anii 1919 şi 1939, prin cari se semnala pericolul agitaţiei comuniste împotriva securităţii sociale şi politice a Europei.

Guvernul Regal Român are conştiinţa că celace a îndeplinit România până azi, era singurul mijloc pentru a-şi conserva fiinţa naţională, pentru a apăra Sud-Estul şi a contribui la păstrarea marilor instituţii ale civilizaţiei Europei.

România a fost victima unei agresiuni cu grave consecinţe în 1940 şi trăia sub ameninţarea continuării fazelor următoare ale agresiunei; ea nu putea face în 1941 decât celace a făcut. Dar aceasta nu constituie decât o legitimă apărare şi o jertfă pentru civilizaţie.

Declaraţiile d-lui Mareşal Antonescu

Marea Britanie ne-a declarat război.

Starea de război începe de azi, la ora 12.

Declaraţia de război nu are nici un temei.

Regret că atât de puţin s'a înţeles sbuciumul şi tragedia în care de secole se sbate bravul şi necontenit încercatul şi nedrept lovitul popor român, care a luptat şi va lupta întotdeauna pentru a-şi apăra fiinţa şi dreptul său la viaţă, la libertate, la linişte şi la unire, apărând civilizaţia şi împlinind o misiune de jertfă în Carpaţi şi Dunăre.

Marea Britanie nu a mai cunoscut de secole tragedia şi umilinţa ocupaţiei străine.

Noi am trecut de două mii de ani, nu numai în cursul veacurilor, dar şi în cursul aceluiaş veac, din luptă în luptă, din ocupaţie în ocupaţie, din umilinţă în umilinţă, din tragedie în tragedie.

Marea Britanie se bate de secole pentru a cuceri, noi ne batem pentru a ne apăra.

In această luptă aspră şi neegală, am fost de multe ori înfrânţi, am îngenunchiat, dar niciodată n'am cedat şi n'am renunţat.

Azi ca şi în trecut, avem credinţa în izbânda noastră, în dreptatea noastră; şi lăsăm conştiinţei universale şi istoriei să judece şi să ne judece.

România primeşte această provocare având credinţa nezdruncinată că, luptând împotriva comunismului, ea slujeşte nu numai crezul naţional, dreptul de conservare şi onoare al poporului român, dar slujeşte ca şi în trecut — prin lupta şi jertfa ei — civilizaţia însăşi, de care Marea Britanie nu poate fi străină.

MAREŞAL ANTONESCU
7 Decembrie 1941.

DREPTATEA ROMÂNIEI

Guvernul Marei Britanii a adresat României, la 30 Noembrie c. o comunicare cu caracter ultimativ, înştiinţând guvernul român că dacă până la 5 Decembrie c. nu va opri operaţiile militare „agresive" pe teritoriul Rusiei sovietice, va considera, începând dela această dată, „existenţa unei stări de războiu între cele două ţări".

Prin atitudinea adoptată de Marea Britanie se comite faţă de România, atât din punct de vedere istoric, cât şi din punct de vedere juridic, o mare nedreptate.

Faptele petrecute confirmă în chip nedesminţit, că nu România este agresoarea faţă de U. R. S. S. Dimpotrivă, Rusia Sovietică a fost agresoarea faţă de România, când în Iunie 1940, a dat un ultimatum guvernului român pentru evacuarea în patru zile a Basarabiei şi Bucovinei de Nord şi a ocupat, în mod samavolnic, odată cu cele două provincii româneşti şi o parte din Nordul Moldovei, care nu fusese niciodată sub vreo stăpânire străină.

Dar actele de agresiune împotriva României n'au încetat nici după această tiranică cotropire a teritoriilor româneşti din răsărit. Au urmat la scurte intervale incursiuni de frontieră, incursiuni ale aviaţiei ruseşti şi ce este mai grav concentrarea de mari forţe militare la frontiera română: 30 divizii de infanterie, 8 divizii de cavalerie şi 14 brigăzi motorizate.

Prin urmare nu România se pregătea să atace Rusia Sovietică, ci dimpotrivă aceasta făcuse indiscutabil toate pregătirile militare menite să ducă la o invazie a României.

Cotropirea Basarabiei şi Bucovinei de Nord a fost un act de vădită agresiune, care, sub ridicolul pretext al politicei de securitate, ascundea tendinţele unei invazii bolşevice asupra întregei Românii şi a Europei.

Bucovina fusese recunoscută, ca aparţinând României prin tratatul dela Saint Germain, care purta semnătura Marei Britanii, iar Basarabia fusese deasemeni recunoscută ca făcând parte din teritoriul românesc, tot prin semnătura britanică. Pe lângă această semnătură care angaja politica Marei Britanii, România avea încă din 1939 garanţia acestei Puteri împotriva oricărui act de agresiune ce s'ar comite contra ei. E adevărat că o asemenea garanţie era condiţionată de hotărârea României de a se apăra.

Dar cine ar putea susţinea de bună credinţă că în Iunie 1940, în plin război european, după înfrângerea Franţei şi retragerea dela Dunkerque, ar fi fost cu putinţă ca garanţia britanică să fi putut avea vreo utilitate pentru apărarea frontierelor răsăritene ale României?

Mai mult decât atât, însăşi Marea Britanie fusese victima politicei Rusiei Sovietice şi este greu de uitat epilogul convorbirilor din primăvara anului 1939 între U. R. S. S., Marea Britanie şi Franţa.

Se ştie prea bine care au fost relaţiile anglo-sovietice după ruptura acelor negocieri şi cât de totală a fost neîncrederea de care se bucura în Anglia politica sovietică.

Dacă de atunci poziţiunile s'au schimbat, România nu are nici un fel de parte de răspundere în această transformare a echilibrului de forţe politice şi militare ale continentului european. Lucrul acesta este atât de adevărat, încât la data de 22 Iunie 1941, când a început războiul împotriva U. R. S. S., Marea Britanie nu avea cu Sovietele nici un fel de legătură şi România nu aducea nicio atingere intereselor britanice, intrând într'un război menit să-i readucă două provincii româneşti, recunoscute de însăşi Marea Britanie şi să lupte contra primejdiei comunismului, combătut cu tenacitate de însăşi oamenii de stat englezi între anii 1919 şi 1939 şi sincer reprobat de toată opinia publică engleză.

E un fapt dovedit astăzi că o acţiune militară nu se poate limita în războiul modern, strict matematic, la frontierele unei ţări. Marea Britanie care-şi apără Insula în Libia şi Egipt, în Mediterana şi Siria, în Iran şi Irak, în Singapore şi în Honkong ştie mai bine decât oricine, că Nistrul trebuia apărat şi la Odessa, Bucureştii şi Ploeştii trebuiau apărati la Simferopol şi Sebastopol, după cum Constanţa şi Sulina, trebuiau apărate în largul mării Negre.

Trebue să se deformeze realităţile şi logica faptelor spre a se ajunge la concluzia că operaţiile militare româneşti în Rusia sovietică au un caracter agresiv din partea României, cu teritoriul ciuntit, cu populaţia micşorată, cu potenţialul militar scăzut, împotriva uriaşei Uniuni Sovietice, care de 20 de ani n'a folosit toată puterea de muncă a poporului rus, decât pentru pregătirea agresiunii contra Europei, lovind mai întâi prin toate mijloacele în statele mici, pentruca apoi să atace cu toată certitudinea victoriei pe cele mari.

România nu este deci agresoare. Ea este victima unei greşite interpretări a situaţiei ei şi a unei evidente nedreptăţi, deoarece n'a îndreptat nici un fel de acţiune agresivă contra Marei Britanii care acum 6 luni avea faţă de Soviete aceiaşi atitudine ca şi a României.

Obligaţiile alianţei sale de astăzi cu Rusia Sovietică îi dictează această nouă atitudine. Dar aceasta nu poate transforma dreptatea în injustiţie şi nici nu poate schimba realităţile de eri, ca şi pe cele de azi.

Regretând această eroare de apreciere a faptelor şi nedreptatea ce se comite faţă de un popor care-şi apără cu jertfa sângelui fiinţa lui naţională. care redobândeşte ce-i aparţine şi care luând măsuri pentru securitatea lui îşi apără dreptul lui la viaţă, România e încredinţată că istoria nepărtinitoare a viitorului va judeca în adevărata ei lumină lupta pe care o duce pentru asigurarea existenţei ei şi pentru înlăturarea unei primejdii care ameninţă pe toţi deopotrivă.

MM. LL. REGELE ŞI REGINA MAMĂ IN STRĂINĂTATE

M. S. Regele şi M. S. Regina Elena au plecat într'o călătorie strict particulară la Florenţa.

In ziua de 28 Noembrie, în trecere prin Germania, Majestăţile Lor au fost invitate de Excelenţa Sa Fuehrerul Marelui Reich la un dejun intim la Berlin. In aceeaşi zi Majestăţile Lor au continuat călătoria spre Italia.

Majestăţile Lor se vor înapoia în ţară în a doua jumătate a lunei Decembrie.

JAPONIA SE AFLĂ IN STARE DE RĂZBOI CU STATELE-UNITE ŞI ANGLIA

Tokio, 7 (Rador). — **Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite:**

Postul de radio Tokio anunţă că marele cartier general japonez a comunicat că, începând de Luni dimineaţa, ora 6, există stare de război între forţele armate ale Japoniei şi cele ale Angliei şi Statelor Unite în Oceanul Pacific.

Vizitele de eri ale d-lui Mareşal Antonescu

D. Mareşal Ion Antonescu, însoţit de colonelul adj. Elefterescu Mircea, a vizitat Duminică dimineaţa Depozitul Central al „Ajutorului de iarnă" din calea Călăraşi, precum şi cantina „Pâinea Zilnică" din strada Romană.

Respectarea extrem de riguroasă a măsurilor privitoare la camuflaj

Comunicat

Cu toate că măsurile de camuflarea luminilor la imobile sunt încă în vigoare şi au fost reamintite prin ordonanţa nr. 5 din 15 Noembrie 1941, a Comandamentului Militar al Capitalei şi cu toate că aprinderea luminilor pe străzi a fost suprimată din seara de 5 Decembrie 1941, totuşi se observă delăsare în aplicarea acestor măsuri, atât la imobilele particulare cât şi la instituţii şi întreprinderi.

Aceeaş observaţie în ceeace priveşte camuflarea autovehiculelor.

Răul este cu atât mai mare, cu cât pericolul aerian, departe de a fi trecut, poate deveni mai iminent decât oricând şi el nu poate fi înlăturat, în parte, de cât printr'o respectare extrem de riguroasă a măsurilor impuse de Ordonanţa în vigoare, care împiedică identificarea obiectivelor vitale ale Capitalei.

Se cere, mai mult ca oricând, o perfectă înţelegere din partea tuturor cetăţenilor conştienţi, de a se încadra fără a aştepta sancţiunile legale, dispoziţiunilor în vigoare.

Ca şi în trecut, se recomandă ca toţi să se supună tuturor obligaţiunilor şi să păstreze cel mai perfect calm.

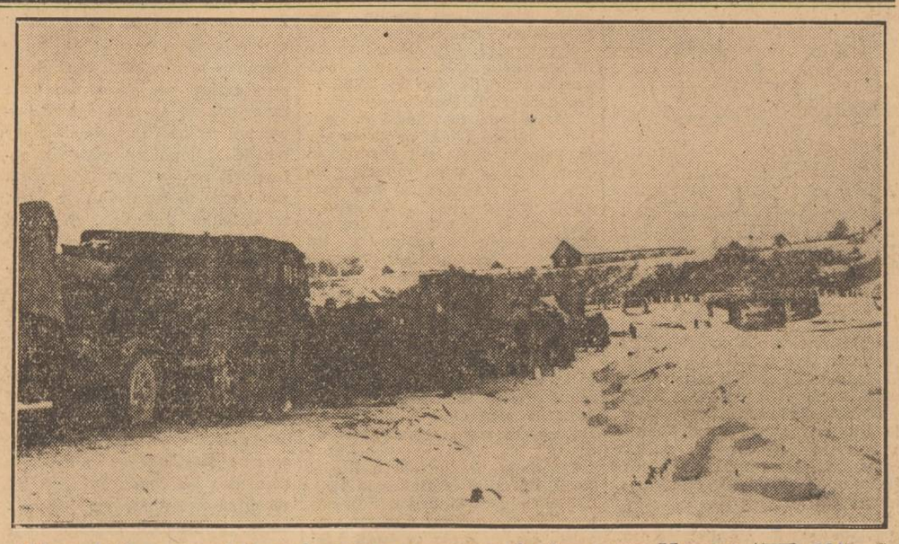

Coloanele de recompletare ale armatei germane, în drum spre Moscova. (PK. Ob)

Material sovietic de război capturat sau distrus de trupele germane într'o recentă luptă de încercuire. (PK Wb)